

на св. недѣля; в) жития и повѣсти : 1) Житие на Параскева Търновска; 2) Житие на Филотея Търновска; 3) Житие на Иоана Рилски; 4) житие на Теодосия Търновски; 5) повѣсть за възобновенето на храмътъ св. Възнесение (въ Ерусалимъ); с) послания : 1) До калугеринътъ Киприяна, който е живѣлъ на Атонската гора; 2) до Никодима свѣщенника, „пже въ Тисменѣ“ (въ Влахия); 3) До митрополитътъ угровлашки Антима. „Патриархъ Евтимии, говори Голубянский, въ пѣкой смисалъ може да са нарѣче бжлгарски патриархъ Никонтъ, защото той е направилъ въ Бжлгария онова, щото е било направено въ Россия отъ Никона.“ Така напрымѣръ, той е предприялъ и свършилъ исправлението на черковните книги, които сж сждържале въ себѣ си множество теми и неправидни мѣста. Григории Цамблакъ нарича Евтимия „законодавецъ“; а Костантинъ Костенчески (родомъ не сжрбинъ, а бжлгаринъ) въ своята „книга за правописанието“ говори, че „въ търновските страни писменността е била погинала, но царьтъ и патриархътъ (Евтимии) я просвѣтиде“; нарича Евтимия „велики художникъ на славянските писмена“; разказва, че Евтимии е сжставилъ „утвърждение“ на писмената; най- послѣ, сжобщава за себѣ си, че е заемствувалъ своята наука за „писмената“ отъ пѣкого си Андроника, който е билъ ученикъ на св. Евтимия. Отъ трудовете на Евтимия, които са отнасятъ до богослужебните книги, е пзвѣстна литургията на св. Якова, която е преведена отъ грццки. Хидендарскиятъ еромонахъ и пропругуменъ Паисии, който е написалъ окодо половината на преминалото столѣтие историята на бжлгарскиятъ народъ, говори, че са е ползувалъ между друго отъ лѣтопи-